

דוד רוזליו:

- "אופי 'שירי העם היהודיים, סוויטה לתזמורת' הוא רומנטי בעיקרו. אמנם לא קל בשעת הנגינה עצמה לגלות ולהכיר את הרומנטיות הזאת, באשר לבוש היצירה, האינסטרומנטציה התזמורתית, הוא מודרני ומראה שבוסקוביץ' למד בשקידה מן המחברים המודרניים לתזמורת, בפרט מסטרווינסקי".
- "הסוויטה איננה יוצרת את הרושם העמוק שהשירים כשהם לעצמם, ללא עיבוד תזמורתי, יכולים ליצור. המחבר השתדל כאן לאחד שני קצוות שאינם ניתנים לאיחוד – מצד אחד שירי-עם יהודיים פשוטים, עזי הבעה ורגש, ברורים במבנה המוזיקלי, אופייניים מאוד להלך הרוח של היהודים בגולה – וכאן יש להדגיש כי בחירת השירים האלה דווקא להארת האופי היהודי היתה מוצלחת מאוד – ומצד שני אינסטרומנטציה תזמורתית, שאין לה ולא כלום מן הקרבה הנפשית לשירים עצמם. 'הרכבת' אינסטרומנטציה לשם הוספת צבע בלבד, בלי קשר לתוכן המוזיקלי של הנושאים, דומה להרכבת ענף תפוח על כנה של שזיף – הכשלון מובטח מראש. יצירה זו איננה מתלכדת לחטיבה אורגאנית אחידה".

דברי דוד רוזליו מובאים בספר א.א. בוסקוביץ', חייו, יצירתו והגותו¹. מתוך ביקורת בעתון הארץ
18.03.1938.

משה ברונזפט (גורלי):

- "דרכו של בוסקוביץ' היתה זו של הקומפוניסטים המודרניים בארטוק ומיו (בסוויטה שלו 'שמונה שירים יהודיים') – לשמור על צורתו ובנינו של של השיר העממי ולתת לו מסגרת ורקע הרמוני תזמורתי".

דברי משה ברונזפט (גורלי) מובאים בספר א.א. בוסקוביץ', חייו, יצירתו והגותו². מתוך מאמר בעיתון
דבר, 8.4.38.

גרשון סוויט:

- "יורשה לי להגיד, כי את האמן הזה לא ידענו עדיין להעריך כהוגן. הסוויטה שלו... נתקבלה בקהל וגם בעתונות שלנו או באדישות סתם או בהתנגדות בולטת. בעיני המבקרים לא מצאו

¹ י. הירשברג, השמואל. א.א. בוסקוביץ', חייו, יצירתו והגותו, כרמל, ירושלים, 1995, עמ' 24-25.
² שם, עמ' 25.

חן הנושאים העממיים, החומר הגולמי עצמו, שעליו בנה בוסקוביץ' את יצירתו הסימפונית ושהיה נבחר, לפי דעת המומחים שלנו, בלי טוב טעם (אני אינני מסכים לדעה זו). התנגדו גם ללבוש החדש שבו הלביש בוסקוביץ' את השיר העממי... בעיני מצאה היצירה הזו חן. קודם כל – האופי של התזמור, שבו השתקף טעם אמנותי אציל של הקומפוניסט היהודי הזה, היודע להשתמש בכלי התזמורת לא רק לשם אפקטים חיצוניים, אלא בראש ובראשונה כדי לבטא את רגשותיו בצבעים סימפוניים... מעריכים אמן לא לפי יצירתו זו או אחרת, אלא לפי יכולתו ולפי הכושר האמנותי... במובן זה התייחסו אצלנו לבוסקוביץ' שלא בצדק. לא הרגישו כי לפנינו כאן מוסיקאי יהודי צעיר, שיש לו גם כושר אמנותי וגם יכולת ידועה. ואל נקטין את זה. בוסקוביץ' התיישב עכשיו בקביעות בארץ... הכוח הזה שנוסף אלינו כאן בארץ כוח אמנותי חשוב הוא, ונלמד להעריך אותו".

דברי גרשון סוויט מובאים בספר א.א. בוסקוביץ', חייו, יצירתו והגותו³. מתוך מאמר בעיתון הארץ, 10.07.38.